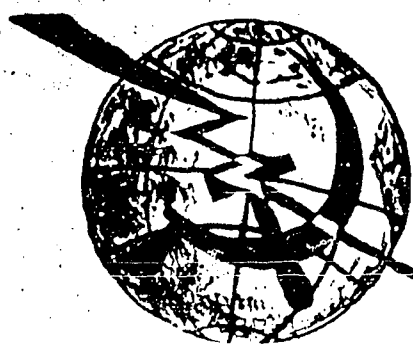

Η 4η Διεθνής καλεῖ τοὺς προλετάριους ὅλου τοῦ κόσμου στὸ δρόμο τοῦ Κόκκινου Οὐχτώβρη!

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

Κυριακὴ 7 τοῦ Νοέμβρη 1948

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται ἀπὸ Ὑπεύθυνος Γράμματα - Ἀνταποκρίσεις: ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΥ Συνδρόμης Ἐσωτερικοῦ: Κυκλοφορεῖ κάθε Κυριακὴ
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗΣ Λευκωσία - Ἀγ. Ἀντωνίου 1 2η χρονιά - 60 φύλλα Χρονιάτ. 10/- Ἐξάμηνη 5/- ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΕΜΠΡΟΣ, ΜΕ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΙΕΘΝΗ!

7 ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ 1917: Οἱ προλεταριακοὶ καὶ ἀγροτικοὶ μαζεῖς τῆς Ρωσίας, ἐπὶ κεφαλῇ τῶν Λένιν καὶ Τρότσκι, τολμοῦν κτεῖνο ποὺ δὲν κατώρθωσε νὰ πετύχει ἡ Κομμούνια τῆς Παρισίου! Τὴν ἐπαναστατικὴ ἀνατροπὴ τῆς ἀστικής τάξεως καὶ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς προλεταριακῆς ἐξουσίας!

Οἱ ἐκμεταλλούμενοι καὶ καταπιεζόμενοι μαζεῖς τῆς Ρωσίας, πρὶν 31 χρόνια ἀπὸ σήμερα, ἐκπληρώσανε τὸ χρέος τους πρὸς τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο. Κι' ὅχι μόνο αὐτό. Δείξανε στοὺς καταπιεζόμενους καὶ ἐκμεταλλεμένους ὅλους τῆς γῆς τὸ δρόμο ποὺ θὰ πρέπει ν' ἀκολουθήσουνε γιὰ τὴν ἀπολύτρωσή τους.

Πρὶν 31 χρόνια ἀκριβῶς οἱ ρώσικοι καταπιεζόμενοι μαζεῖς ξεκίνησαν νὰ ἐκπληρώσουν τὸν σκοπὸν: τὴν κατάρρευση τῶν τάξεων, τῆς ἐκμετάλλευσης ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο, μὲ πολιτικὸ καὶ ἐκτελεστικὸ ὄργανο τὴν δικτατορία τοῦ προλεταριάτου — δηλαδὴ τὴν πρὶν πλάτειά της δημοκρατία τῶν ἐργαζομένων, ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν, — γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυση τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Σ' αὐτὴ τὴν πάλιν, οἱ καταπιεζόμενοι μαζεῖς τῆς Ρωσίας εἶχανε συμπαρατάξεις καὶ καθοδηγητὲς τὸν Μπλοκσέβιχκο κόμμα, ποὺ οἱ ἡγέτες του — Λένιν, Τρότσκι κλπ. — τὸ καθοδηγούσανε, ἔχοντας πάντα γιὰ γνώμόνα τους τὰ διδάγματα τοῦ Μαρξισμού, τοῦ ἀλάνθαστου ἐπιστημονικοῦ — ἐπαναστατικοῦ σοσιαλισμοῦ.

Οἱ καταπιεζόμενοι καὶ ἐκμεταλλεμένοι τῆς Ρωσίας, στὴ πάλιν αὐτὴ γιὰ τὴν ἐπικράτηση, συναντήσανε μύριας κινδύνους. Στὸ ἐσωτερικὸ, εἶχανε ν' ἀντιμετωπίσουνε τὴν ἀνεπαναστατικὴς δυνάμεις, τοὺς μενσεβίκους καὶ τοὺς ἐξτρεμιστοὺς, τοὺς τσαρικούς καὶ τοὺς κουλάκους, τὰ μυσθάρνα ὄργανα τῆς ἀστικής τάξεως. Ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ εἶχανε ν' ἀντιμετωπίσουνε τὴν γερμανικὴ ἐπίθεση, τὴν ἀρχὴ καὶ τὴν παγκόσμια ἱμπεριαλιστικὴ ἐνσπλη ἐπέμβαση στὸ πλεονεχὲς τῶν ἀνεπαναστατικῶν δυνάμεων τῆς γῆς. Ἡ σιδερένια ἡγεσία, ὅμως, τῆς προλεταριακῆς ἐπαναστάσεως δὲν πτοήθηκε. Ἀποφασιστικῶς, μισοκινδύνου, καὶ προπαγάνδης, ὀπισθομένη μὲ τὰ ὅπλα ποὺ τῆς παραχωροῦσε τὸ ἀνεξάντλητο δόλωμα τοῦ Μαρξισμού καὶ μὲ συμπαραστάτη τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο, στάθηκε στὴς ἐπάλξεις τοῦ ἔργου, ἀγωνίστηκε σκληρὰ καὶ ἀποφασιστικῶς, καὶ ΝΙΚΗΣΕ! Νίκησε, γιατί εἶναι ἱστορικὸ πᾶν ἀξίωμα, πᾶς ἡ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΤΑΣΗ εἶναι ἡ ΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ. Εἶναι ἡ τάξη ποὺ εἶναι προωρισμένη ἀπὸ τὴν ἱστορία νὰ γερμενίσῃ τὴν χρεωκοπημένη καὶ ἐτοιμοθάνατη ἀστική.

τάξη, ποὺ κανένα ἄλλο σκοπὸ δὲν ἔχει νὰ ἐκπληρώσει πᾶν στὸν κόσμον, παρὰ τὴν παρακώλυση τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ καὶ τῆς μακροχρόνισης τοῦ ξεψυχισματὸς τῆς.

31 δόκνηρα χρόνια περάσανε ἀπὸ τότες ποὺ οἱ καταπιεζόμενοι μαζεῖς τῆς Τσαρικής Ρωσίας ἀρπάξανε τὰ ὅπλα ἐναντίον τῶν τρεῶν καὶ ἐκμεταλλετῶν τους. 31 δόκνηρα χρόνια γεμάτα προσδοκίες καὶ ξεπούλημα τοῦ ρώσικοι καὶ παγκόσμιου προλεταριάτου ἀπὸ μέρους τῶν σφετεριστῶν τῆς μεγαλειώδους νίκης τῶν ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν τὸν Οὐχτώβρη τοῦ 1917. 31 δόκνηρα χρόνια ποὺ θὰ μείνουνε γιὰ πάντα σὲν ἕνα μαῦρο στίγμα στὴς σελίδες τῆς ἱστορίας τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπαναστάσεως. 31 δόκνηρα χρόνια ξεπούληματος τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου στὸ δωμὸ τῆς σταλινικῆς προδοτικῆς θεωρίας τοῦ «σοσιαλισμοῦ σὲ μὴ καὶ μόνον χώρα». 31 δόκνηρα χρόνια ποὺ ἡ παγκόσμια σταλινικὴ μαφία, μὲ τὴ γραμμὴ καὶ τὴν πολιτικὴ τῆς δὲν ἔκανε τίποτε ἄλλο, παρὰ πῶς ν' ἀντιδράσει καὶ νὰ ἐκφυλίσῃ τὴν ἐπαναστατικὴν ἐξουσίαν τοῦ προλεταριακοῦ γίγαντα πρὸς τὴν ἐξουσία. Γιὰ 31 δόκνηρα χρόνια οἱ σοσιαλδημοκρατικὲς πρῶτα καὶ οἱ σταλινικοὶ, ἀπὸ τὸ 1924 καὶ δῶς, χέρι μὲ χέρι, ἀγωνίζονταν πῶς ν' ἀνακόμουνε τὸ χεῖμα ποὺ κατέβαινε ἀκατάσχετος, γιὰ νὰ ξεκαθαρίσῃ τὸ σάπιο οἰκοδόμημα τοῦ καπιταλισμοῦ. Καὶ τὸ κατορθώσανε. ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ, ὅμως. Γιατί κανένας ἀγῶνας, καμμιὰ πλεχτάνη, καμμιὰ ἀντίδραση, δὲν μπορεῖ νὰ γυρίσει τὸν τροχὸ τῆς ἱστορίας πίσω!

Καμμιὰ προσδοκία, καμμιὰ πλεχτάνη δὲν μπορεῖ ν' ἀποτρέψῃ τὴν παγκόσμια προλεταριακὴ ἐπαναστάση ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἱστορικὸ καθήκον τῆς! Οὐτὴ ἡ προσδοκία τῆς 2ας Διεθνούς οὐτὴ τὸ ξεπούλημα, ἀπὸ μέρους τῆς σταλινικῆς σπείρας τῆς 3ης Διεθνούς, τῆς προλεταριακῆς ἐπαναστάσεως στὸ δωμὸ τῆς θεωρίας τοῦ «σοσιαλισμοῦ σὲ μὴ καὶ μόνον χώρα», οὐτὴ ἡ προσδοκία σὲ βάρος τοῦ Ἀγγλικοῦ προλεταριάτου τὸ 1924—25, οὐτὴ τὸ ξεπούλημα τῆς Κινεζικῆς προλεταριακῆς ἐπαναστάσεως τὸ 1927, οὐτὴ ἡ προσδοκία τῶν σταλινικῶν τῆς 3ης Διεθνούς στὴ Γερμανία τὸ 1933 μὲ τὴν θεωρία τοῦ «σοσιαλφασισμού», οὐτὴ ἡ χρεωκοπία τῆς Ἰσπανικῆς ἐπαναστάσεως μὲ τὰ «λαϊκὰ μέτωπα» καὶ τὴ συνεργασία μὲ τοὺς «αὐτοὺς-δημοκρατικοὺς» οὐτὴ, ἀκόμα, ἡ σοσιαλπρολεταριακὴ, ἐθνικιστικὴ, σοβινιστικὴ γραμμὴ τῶν σταλινικῶν ὅλου τοῦ κόσμου στὴ διάρκεια τῶν τελευταίων Παγκοσμίων ἱμπεριαλισμῶν πολέμων, εἶναι δυνατό

ν' ἀνατρέψουνε τὴν ἀδίκητη ἱστορικὴ ἀναγκαιότητα τῆς προλεταριακῆς ἐπαναστάσεως γιὰ τὴν συντριβὴ τῆς ἀνιδραστηκῆς, χρεωκοπημένης ἀστικής τάξεως.

Σήμερα, ὅποτε ἀπὸ 31 δόκνηρα χρόνια ἀπὸ τότες, ποὺ σπάζανε γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Ρωσία, οἱ ἀλυσίδες τῶν προλεταριῶν, στεκόμαστε μύστερες μιάς ἀκατανόμαστης, αἰσχυρῆς, ποταπῆς προσδοκίας ἀπὸ μέρους τῶν σταλινικῶν καὶ τῶν σοσιαλδημοκρατικῶν ὅλου τοῦ κόσμου σὲ βάρος τοῦ διεθνoῦς προλεταριάτου. Τὸ ἐπαναστατικὸ ἥφαιστο τῶν σκλαβῶν τοῦ μονοπωλιακοῦ ἐκμεταλλευτικοῦ καταπιεστικοῦ κεφαλαίου ἀρχισε τὸ ξέσπασμά του, καὶ ἡ λάβα του, φωτιά καὶ σίδερο, σαρώνει, ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ, τὸ σαρωθαλισμὸ καθεστῶς τῆς ἐκμετάλλευσης καὶ καταπίεσης. Οἱ ἀποικιοκτοὶ σκλάβοι ξεσηκώνονται ὡς ἕνας ὅλος ἀπὸ τὸν ἄλλο καὶ ὅλοι μαζί, διενδυνάμειαν ἐπαναστατικὴν ἡ λευτεριά τους, ἐθνικὴ καὶ κοινωνικὴ. Τὸ προλεταριάτο τῆς Ἑυρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς βρίσκονται σήμερα σὲ μὴ ἀνίστη πάλιν ἐναντίον τοὺς ἐκμεταλλετῶν-καταπιεστῶν τους. Οἱ παναπεργίες, οἱ στάσεις καὶ οἱ ἐνοπλῆς ἐξορμήσεις τῶν σκλαβῶν τοῦ κεφαλαίου βρίσκονται στὴν ἡμερήσια διάταξη. Οἱ προλεταριακοὶ καὶ ἀγροτικοὶ μαζεῖς τῆς Ἑλλάδας ἀπὸ δυὸ χρόνια τώρα, ἀγωνίζονται σκληρὰ καὶ ἀποφασιστικὰ ἐναντίον τῶν Ἑλληνικῶν φασιστῶν καὶ τῶν Ἀγγλο-Ἀμερικανικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Τὸ Ἰταλικὸ προλεταριάτο χτίζει, καὶ τὸ Γαλλικὸ σήμερα, μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς σκλάβους τῶν μινιων τῶν ἀνδραγαθῶν τῆς Ἰταλίας, βρίσκονται σὲ μὴ ἀποφασιστικὴ πάλιν ἐναντίον τῶν Ἀμερικανόδοιχ Κουβέρνηση τῆς χώρας τους. Τὸ Γερμανικὸ, τὸ Ἰσπανικὸ, τὸ Ἀγγλικὸ, τὸ Ἀμερικανικὸ, Τὸ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ ἀγωνίζεται σκληρὰ καὶ μὲ ὅλες τὸν τίς δυνάμεις ἐναντίον τοὺς λογῆς ἐκμεταλλετῶν τους.

Μπροστὰ, ὅμως, σ' αὐτὴ, ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ, ἡ Παγκόσμια ἀστική ἐκμεταλλευτικὴ τάξη, ἔχοντας ἐπικεφαλῆς τῆς τὸν ἱμπεριαλισμὸ τοῦ δολλαρίου καὶ συμπαραστάτη τῆς τὸν «Ὄργανισμὸ Ἐνωμένων Ἐθνῶν» ἀντιτάσσει ἀποφασιστικὴ ἀμυνα, παραδοκῶντας, ταυτοχρόνως, καὶ τὴν κατάλληλη στιγμή νὰ χτυπήσῃ, νὰ διαλύσῃ καὶ ἐξοντώσῃ αὐτὸ τὸν προλεταριακὸ γι' αὐτὴ κίνδυνον. Μὲ τὴ σταλινικὴ σπείρα μέσα στὸν Ο.Ε.Ε. (ποὺ μὴ τραγικὴ παραμόρφηση τῆς ἱστορίας τῆς ἐφερε ἐπικεφαλῆς τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου) καὶ τίς καθημερινές, μακρόχρονες, «συνζητήσεις» τῆς μὲ τὴν

«Ἡ ἐργατικὴ τάξη στὴν πάλιν τῆς γιὰ τὸ σοσιαλισμὸ θάνα ἀναγκασμένη ν' ἀπαλλοτριώσῃ τὴ γεωφειοκρατία καὶ στὸν τάφο τῆς θὰ μπορεῖ νὰ γράψῃ τὸ τοῦ ἐπιτύμβιο: «Ἐνθάδε κείται ἡ θεωρία τοῦ σοσιαλισμοῦ σὲ μὴ μόνον χώρα».

ΤΡΟΤΣΚΥ: «Ἡ προδομένη Ἑπαναστάση»!

παγκόσμια ἐκμεταλλευτικὴ μαφία τῶν καπιταλιστῶν, ἡ παγκόσμια προλεταριακὴ ἐπαναστάση καυαλιάζεται μέσα «στὶς «εἰρηνικὲς διενδυνάμειες», «εἰρηνικὲς λύσεις», καὶ ποὺ κανένα ἄλλο σκοπὸ δὲν ἔχουνε παρὰ πῶς νὰ καταδικάσουνε τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο στὴν παντοτεινὴ ἐκμετάλλευση καὶ καταπίεση ἀπὸ μέρους τοῦ μονοπωλιακοῦ ἱμπεριαλιστικοῦ κεφαλαίου.

Σήμερα, 31 δόκνηρα χρόνια ὅποτε ἀπὸ τὴν ἀποφασιστικὴ ἐπαναστατικὴ ἐξορμήση τῶν ρώσικων προλεταριῶν καὶ ἀγροτικῶν μαζῶν, μπαίνει μπροστὰ στὸ παγκόσμιο προλεταριάτο ἡ ἀνάγκη τῆς ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΣΤΟ ΜΑΡΞΙΣΜΟ καὶ τῆς ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ γιὰ τὴν ἀπολύτρωσή του. Μόνον αὐτὴ ἡ λύση ἀπέμεινε πᾶς αὐτὸ γιὰ νὰ πετύχει τὴν ἀποτίναξη τῆς σκλαβιάς καὶ τῆς καταπίεσης, ποὺ σὰν βραχνῆς αἰῶνες τώρα τοῦ καταπίεζι καὶ τοῦ κατατρώγι τὰ στήθεα. Ἡ 4η Διεθνὴς δ' ἀξίως συνεχιστὴς τῶν παραδόσεων καὶ τῆς ταχτικῆς τῶν μεγάλων δασκάλων μας, τῶν Μαρξ—Ἐνγκελς—Λένιν καὶ τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς ΛΕΟΝΤΑ ΤΡΟΤΣΚΥ, μᾶς δείχνει τὸ δρόμο ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθήσουμε γιὰ τὴν ἀποτίναξη τῆς σκλαβιάς καὶ τῆς καταπίεσης μας. Ἡ 4η Διεθνὴς ἀπὸ τὴ μέρα τῆς ἱδρύσεώς της ὡς τὰ σήμερα κράτησε καὶ κρατᾷ ψηλά τὸ Λάβαρο τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Τρότσκι, ποὺ κάτω ἀπ' αὐτὸ πολεμήσανε πλάι-πλάι γιὰ τὴν συντριβὴ τοῦ Τσαρισμοῦ καὶ τὴν ἐγκαθίδρυση τοῦ Σοσιαλισμοῦ.

Ἀπὸ τὸ λάβαρο, τὸ τιμημένο λάβαρο τῆς Παγκόσμιας Προλεταριακῆς Ἐπαναστάσεως, εἶναι ἀναπεπταμένο πάνω ἀπ' ὅλες τὶς χώρες τοῦ κόσμου στὰ σταβὰ χεῖρά τῆς 4ης Διεθνούς, ποὺ οὐτε γιὰ μὴ στιγμή δὲν τὸν ἐπέστειλε οὐτε ποτές τῆς τὸν προδῶσε. Οἱ φάλαγγες τῶν προλεταριῶν ὅλου τοῦ κόσμου ποὺ βρίσκονται σήμερα κάτω ἀπὸ τὴν τιμημένη σημαία τῆς 4ης Διεθνούς, πυκνώνονται καθήμεναι, γίνονται χεῖμαρρος ἀκατάσχετος ποὺ θὰ σωρώσῃ μὴ γιὰ πάντα τὸν μισητὸ ἐχθρὸ, τὴν παγκόσμια πλουτοκρατικὴ, καταπιεστικὴ, ἐκμεταλλευτικὴ τάξη.

Ἀδελφοί φάλαγγες τῶν Τεταρτοδιεθνιστῶν καλούμαστε σήμερα καὶ ἐμεῖς, ὅλοι οἱ προλεταριοὶ καταπιεζόμενοι τῆς πόλεως καὶ τοῦ κάμπου τοῦ τόπου μας, νὰ πυκνώσουμε, μὲ ἕνα μοναδικὸ σκοπὸ: ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΜΑΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

—Ζήτω ὁ Κόκκινος Οὐχτώβρης!
—Ζήτω τὸ Παγκόσμιο Προλεταριάτο!
—Ζήτω ἡ Τετάρτη Διεθνὴς!

Τότε ποὺ σπάζανε γιὰ πρώτη φορὰ οἱ ἄλυσίδες τῆς σκλαβιάς....

...Οἱ μικροαστοὶ ἀπὸ τρομάρα

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

τρίβανε τὰ μάτια κάτω ἀπ' αὐτὸ τὸ νέο πολίτευμα. Μποροῦσε οἱ μολοδεδικοί νάχανε πάρει τὴν ἐξουσία; Μιὰ ἀποστολὴ ἀπ' τὴ Δημοκρατικὴ Δοῦμα ἦλθε νὰ μὲ βρεῖ καὶ μὲ ἔκαμε ἕνα σωρὸ ἀπὸ ἀμίμητες ἐρωτήσεις: Ξεκινάσατε, ἔλεγε, νὰ ἐνεργήσουμε καὶ πότε; Ἡ Δοῦμα ἔχει ἀνάγκη νὰ τὸ ξέρει «μέσα σὲ εικοσιτέσσερες ὥρες». Τὶ μέτρα εἶχε πάρει τὸ Σοβιέτ γιὰ νὰ ἐπιβάλλει τὴν τάξη καὶ τὴν ἀσφάλεια; κτλ.κτλ. Ἀπάντησα θινώντας μὴ ἀποψη ἀρετὰ «διαλεχτικῶς» γιὰ τὴν ἐπαναστάση καὶ προσκάλεσα τὴν Δημοτικὴ Δοῦμα νὰ πάρει μέρος στὶς ἐργασίες τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ πολέμου στέλλοντάς της ἕνα ἀντιπερσώπων. Αὐτὸ τοῦς προέβηκε πολλὴν περισσότερο φόβος ἀπ' αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ πρᾶξιμόνημα. Τέλειωσα τὴ συνομιλία ὅπως πάντα μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐνοπλῆς ἀμυνας: «Ἄν ἡ κυβερνήση χρησιμοποιοῦσε ἐναντίον μας τὸ σίδερο, θὰ τῆς ἀπαντήσῃ τὸ ἀτσάλι».

—Μᾶς διαλύετε γιατί εἰμαστε ἀντίθετοι γιὰ τὸ πέρασμα τῆς ἐξουσίας στὰ Σοβιέτ;

—Ἀπάντησα: «Ἡ σημερινὴ Δοῦμα ἐμφράζει τὸ χτέρι. Ἄν ὑπάρχει διαφορά, θὰ καλέσουμε τὸ λαὸ νὰ ἐκλέξῃ μὴ νέα Δοῦμα ψηφίζοντας πάνω στὸ ζήτημα τῆς ἐξουσίας».

Ἡ ἀποστολὴ ἔφυγε ὅπως ἦρθε χωρὶς νὰ ἔχει τίποτε κερδίσει. Ἀφίνε ὅμως πίσω τῆς γιὰ

μᾶς ἕνα αἶσθημα αἰγούρας νίκης. Κάτι εἶχε ἀλλάξει αὐτὴ τὴ νύχτα. Τρεῖς ὀκτώδεες πρωτῆρες εἶχανε κερδίσει τὴν πλειοψηφία στὸ Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης. Εἴμαστε τότε σχεδὸν μὴ ἀπὸ ἑκατομμύρια: δὲν εἶχανε οὐτὲ τυπογραφεῖο, οὐτὲ ταχυδρόμο, οὐτὲ ὑπηρεσίες. Ἀδελφὲς τῆς νύχτας ἀκόμα ἡ κυβερνήση εἶχε διατάξει νὰ συλληφθῇ ἡ Ἐπαναστατικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ πολέμου καὶ εἶχε ὑποδείξει τίς κατοικίες μας. Τὼρα μὴ ἀποστολὴ τῆς Δημοτικῆς Δοῦμας παρουσιαζότανε γιὰ νὰ μάθει τὴν τύχη ποὺ τῆς ἐπιφυλάσστανε μπροστὰ στὴν «ὑπὸ σὺλ ληψιν» Ἐπαναστατικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Πολέμου.

Ἡ κυβερνήση, ὅπως πρὶν, συνεδρίαζε στὸ χειμερινὸ Ἀνάτορο ἀλλὰ δὲν ἦταν πᾶς παρὰ ἡ ἴδια ἡ σκιά της. Πολιτικὰ δὲν ὑπῆρχε πᾶς ἀπὸ καμμιὰ στίς 25 τοῦ Ὀκτωβριοῦ τῆς χειμερινῶ Ἀνάτορο περιμετρημένης θαλάμιας ἀπὸ τὰ στρατιωτικὰ μας. Στὴ 1 τὸ μεσημέρι ἐκίνα τὴν ἀναφορὰ μου στὸ Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης γιὰ τὴν κατάσταση. Νὰ πῶς αὐτὴ ἡ ἀναφορὰ δημοσιεύθηκε σὲ ὥρασμένες ἐφημερίδες:

«Στὸ βιομηχανικὴ Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πολέμου διακηρύσσον ὅτι Προσωρινὴ Κυ-

βερνήση δὲν ὑπάρχει πᾶς (Ἐπιδιομομασίες). Ὁρισμένον ὄπυρο-γολ συνιλήφθησαν. (Μπράβο). Οἱ ἄλλοι θὰ συλληφθοῦν ἀπὸ τὴ μὴ στιγμή στὴν ἄλλη ἡ πρὶν γρήγορα. (Ἐπιδιομομασίες). Ἡ Ἐπαναστατικὴ φρουρὰ ποὺ εἶναι στὴ διάθεση τῆς Ἐπαναστα-

τικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ πολέμου διέκρινε τὸ Προκονοβόυλο. (Ἐνθουσιώδεις ἐπιδιομομασίες). Σα-γρηπνήσαμε καὶ παρακολούθησαμε μὲ τηλεφῶνο πῶς τὰ ἐπαναστατικὰ ἀποσπάρματα τῶν στρατιωτῶν καὶ τῆς ἐργατικῆς φρουρᾶς ἐκτελοῦσαν χωρὶς θά-

Σ' ΕΚΕΙΝΟΥΣ!

Θυσία! Κι' ἄς εἶν' μικρὴ, ἡ ζωὴ μας τὴν πᾶσαν ὥρα, Σύντροφοί μας, φτάνει τὴν φῶς! οἱ σταθεροὶ ν' ἀνατρεπόμενοι οἱ νόμοι, κ' ἐδῶ στὸ μαῦρο σταυροδρόμῳ, τὸν ἀλματὸπλάστο, οἱ λαοί!

προλάτεις νὰ σὰς ἀντικρούσαν καὶ πάλι ὀρθοῦν, νὰ φτερουγίζαν, μὲ τὰ ὀλοκόκκινα φτερά, οἱ ἄλπιδες μὲν στὰ τρισεσθὰ τους οἱ ἀτσάλινες, σὰν τὴν καρδιά τους, τὴν καρπερὴ τους τὴ γροθιά!

Θυσία! Κι' ἄς εἶν' μικρὴ, ἡ ζωὴ μας τὴν πᾶσαν ὥρα, Σύντροφοί μας, φτάνει...—μὰ, ὁ φύση ἄλλ' ἀπαιτεῖς... Ὅμως, μπροστὰ ἔχον παραστέκει τ' Ὀλύμπιον σὰς ἀστροπελέκι, Μάνα, ἡ 4η ΔΙΕΘΝΗΣ! 3.11.1948.

ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗΣ

τανε ἕνα σωρὸ ἱστορικὸ ἐνστικτο. Γιατί μποροῦσε κανεὶς νὰ ἀντιμετωπίσει μὴ φοδερὴ ἀντίσταση τοῦ πλοιοῦ κόσμου. Μᾶς ἔμπαιναν, προσωπικὰ, ἀγῶνες, πείνα, κρύο, καταστροφές, αἵμα, νεκροί. Ἦταν πολλοὶ ἐκείνοι ποὺ λέγανε: Ὅθ' εἴμαστε ἀρετὰ ἰσχυροί; Καὶ ἀκριβῶς γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἦταν ἀνήσυχτοι καὶ συλλογασμένοι. Ὅλοι ἀπαντήσανε. Ὅθ' εἴμαστε ἀρετὰ ἰσχυροί. Νέοι κίνδυνοι διαγραφόνταν ἀπὸ τὰ πρὶν μέσα σὲ μὴ μακρὴν προοπτικὴ. Γιὰ τὴν ὥρα ἐπῆλθε τὸ αἶσθημα μιάς μεγάλης νίκης καὶ αὐτὸ τὸ αἶσθημα σοῦ τραγουδοῦσε στὸ αἶμα. Βρῆκε τὴ διέξοδο τὸν στή θορυβώδη ὑποδείχθη ἀκόμα ἀλλὰ ἡ τύχη του γιὰ πρώτη φορὰ παρουσιάστηκε σ' αὐτὴ τὴ συνεδρίαση ἀπὸ κρυφάτανε σχεδὸν τέσσερις μέρες.

Τὸ βράδυ περιμένοντας ν' ἀρχίσει ἡ συνεδρίαση τοῦ συμβουλίου τοῦ Σοβιέτ, ἀναπαύομαι σὲ Ἄνιν καὶ ἐγὼ δίπλα στὴν αἰθουσα τῆς συγκέντρωσης σὲ μὴ ἀδεια κάμαρα ποὺ δὲν ἦταν παρὰ μόνον καρέκλες. Κάποιος ἔβριξε γιὰ μᾶς χάμω στὸ πάτωμα μὴ καυδῆρα: κάποιος, μὴ φαίνεται ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀνίν, μὴς ἔβριξε μαξιλάρι. Εἴματα πλάγιασμένοι πλάι—πλάι, τὸ καρεὶ καὶ ἡ ψυχὴ ἀναλαβαίνανε ὅπως τὸ ἐλατήριο ποὺ ἐκταναυρίζῃ στὴ θάλασσον ὑπὲρ ἀπὸ πολλὴ πίεση. Ἦταν μὴ ἀνάπαυση ἀναγκαῖα. Ἀπὸ μὴ ἀνάπαυση ἀναγκαῖα. Ἀπὸ μὴ ἀνάπαυση ἀναγκαῖα. Συνομιλοῦσαμε σιγαλὰ. Ὁ Ἀνίν πα- (συνέχεια στὴ 2η σελ.)

